

UN RACÓ CANADENC AL MONTSENY

Al terme de Vallgorguina hi ha una urbanització que sembla un parc natural canadenc: Canadà Park. Genís Sinca la coneix bé

UN MUSEU FAL·LOLÒGIC A ISLÀNDIA

Xavier Moret visita el museu fal·lològic que Sigurdur Hjartarson va fundar el 1997 a Reykjavík, amb 150 penis dissecats o conservats en formol

ELS DRONS, UNA EINA TOTTERRENY

N'hi ha de mides i formes molt variades. Són la nova joguina per captar imatges

araestiu

#03

15 | 07 | 2015

Rius, llacs, gorgs i pantans: banys d'aigua dolça

DAVID BORRAT

estiu Estils

COORDINA: **THAÏS GUTIÉRREZ**

Lluny d'un espai atapeït de para-sols, on la música indesitjada i les baralles familiars trenquen la pau dels altres, hi ha un lloc per refrescar-se. Molts rius, gorgs i embassaments de Catalunya proporcionen una alternativa a aquells que volen un bany d'aigua dolça i que canvien les onades del mar pels paisatges de muntanya.

A Catalunya hi ha 225 platges adequades per al bany, però també espais perquè aquells que viuen lluny de la costa es puguin remullar.

La Laura viu a l'interior i prefereix l'aigua dolça. "Dec trigar el mateix per anar a l'embassament de Siurana que per anar a la platja de Cambrils", explica. Aquest estiu encara no ha trepitjat la sorra de la Costa Daurada, però tot sovint busca la frescor de rius, gorgs i embassaments: "L'excursió m'agrada i el bany pot ser un bon premi, i si ho puc combinar amb la bicicleta, encara més. És més, quan fa calor, faig excursions per dins d'algun riu de poca fondària en comptes d'arribar a un gorg pel camí marcat".

Remullar-se, també lluny de la costa

El paisatge i la calma de rius, llacs, gorgs i pantans sedueixen els estiuejants que prefereixen l'aigua dolça i no volen aglomeracions

Toni Munné, cap del departament de control i millora dels ecosistemes aquàtics de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), explica que hi ha molts rius, rieres i pantans en què els ciutadans poden banyar-se. Això sempre que no hi hagi una prohibició expressa de l'ajuntament, ja sigui per motius de salut –que es pugui contreure una infecció– o per seguretat –zones perilloses–. De tots aquests llocs, només 13 estan declarats zones de bany i sotmeses periòdicament als controls de l'ACA. "Se'n mira la qualitat microbiològica –explica Munné– i també aspectes de conductivitat i temperatura".

L'embassament de Sant Ponç, l'estany de Banyoles, el pantà de Siurana o el riu Segre al seu pas per Camarasa s'inclouen a la llista de l'ACA, que cada dos anys es revisa, explica Munné. Els candidats a eixamplar el nombre de zones de bany a l'interior han de complir, bàsicament, dos requisits, diu Munné, que siguin zones bastant freqüentades i que el bany estigui fomentat per les autoritats locals. L'any passat s'hi va incorporar la platja d'Ogern, a Bassella (Alt Urgell). Se'n

Gorgs a la riera de Merlès. DAVID BORRAT

AMB ENCANT DE MUNTANYA

Gorgs de la Febró

Són un conjunt de tolls i cascades situats al Baix Camp. S'hi pot accedir des de la carretera de Vilaplana a la Febró.

Sant Aniol d'Aguja

En aquests paisatges de la Garrotxa podem trobar uns gorgs i salts d'aigua espectaculars. És una zona freqüentada.

Gorg Negre de Gualba

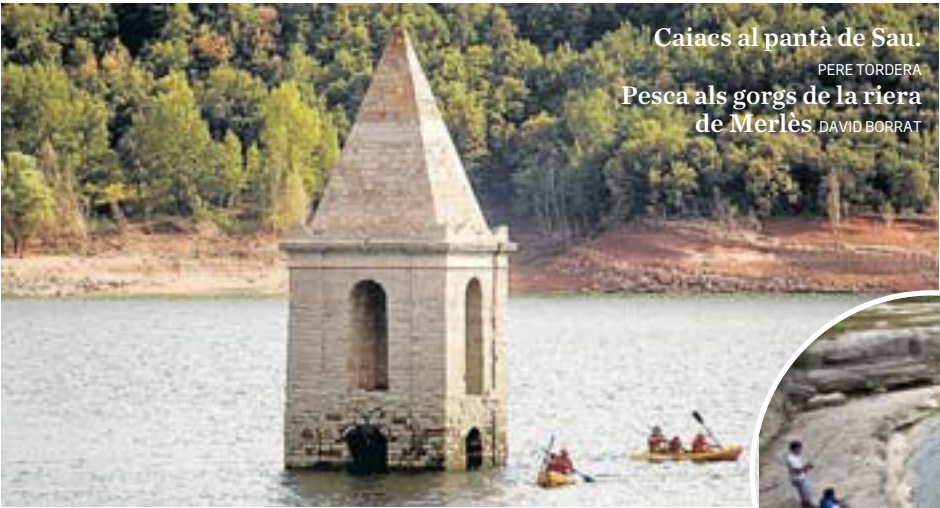
És un lloc de llegendes. Situat al Montseny, al poble de Gualba, permet remullar-se en aigua fresca tot gaudint del paisatge i la verdor dels arbres.

Olles de Bot

A la Terra Alta. Són unes gorges al riu Canaletes que formen unes basses. Tenen poca profunditat, ideals per a infants.

Riera de Merlès

És una altra zona bastant concorreguda per refrescar-se a l'interior, situada a Santa Maria de Merlès, al Berguedà.

van considerar d’altres que finalment no van passar el filtre, com ara Sant Aniol d’Aguja, a la Garrotxa, o la capçalera del riu Muga. Precisament al riu Muga s’han anat a banyar la Mar i la seva família. També s’han refrescat en altres indrets com les Olles de Bot (Terra Alta), el congost de Mont-rebei (Pallars Jussà - la Noguera) o l’estany de Banyoles. La Mar viu a Calafell, té

la platja a tocar, però a l’estiu ella i la seva família prefereixen l’interior: “Durant l’any ja gaudim de la platja”. Dels rius i pantans, agraeix la temperatura més fresca i la pau que s’hi respira: “A la platja la gent està més amuntegada, tens menys intimitat. L’interior té menys xiringuitos i és un pèl més feréstec, es-

tàs més en contacte amb la natura”. També les nenes troben encant a l’aigua dolça: “Els hi agrada posar-se els escarpins i tirar-se de les roques”. Munné recomana prudència sempre que els banyistes es tirin al fons perquè, si hi ha hagut alguna riuada, pot haver arrossegat pedres i troncs. “Els ajuntaments han de fer pedagogia. La gent es pot banyar, però sobretot amb molt de compte perquè no és una zona controlada, no és una piscina, és un sistema natural”, afirma. La Laura fa banys d’aigua dolça des de petita, quan els seus pares la portaven d’excursió: “Em va quedar gravada a foc la impressió que em va fer de petita el toll de la Palla [riu Siurana]. Va ser abans dels aiguats del 94”. Anys després encara gaudeix de les remullades lluny de la costa. Com la Mar, també destaca la tranquil·litat de l’interior i la bellesa de la natura: “M’agrada com el paisatge canvia d’un any a l’altre o d’un mes a l’altre”. —

NEREIDA CARRILLO

Alguns consells

- Informeu-vos bé. Cal saber si és una zona on està permès el bany i fixar-se en les parts delimitades per a activitats aquàtiques.
- Aneu ben preparats. Cal portar calçat adequat per no fer-se mal amb les pedres, i portar aigua.
- Vigileu amb el fons. Abans de llançar-se des de les roques, cal saber quina profunditat hi ha i si al fons hi ha troncs travessers.
- Feu una immersió gradual. S’aconsella entrar-hi a poc a poc, sobretot si l’aigua és freda.
- Presteu especial atenció als remolins i als corrents. Si sou arrossegats pel corrent, no hi nedeu en contra.
- Comproveu si teniu cobertura al telèfon mòbil per poder demanar socors en cas d’emergència.